

XXIX TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine 2Mo17 ,8-13)

Lugemine teisest Moosese raamatust:

Neil päevil, kui amalekid Refidimisse tulid ja sõdisid Iisraeli vastu, ütles Mooses Joosuale: "Vali omale salk sõjamehi ja mine homme lahingusse amalekkide vastu. Aga mina seisan mäetipus ja hoian käes Jumala sau". Ning Joosua tegi, nagu Mooses oli temale öelnud, ja sõdis amalekkide vastu.

Aga Mooses, Aaron ja Huur tõusid kõrgendiku tippu. Ja sündis, et nii kaua kui Mooses hoidis oma kätt üles tõstetuna, oli Iisrael võidukas, kui ta aga oma käe lasi alla vajuda, oli võit Amaleki poolel. Siis kui Moosese käed väsima hakkasid, veeretasid teised kohale kivirahnu ja panid Moosese selle peale istuma ning Aaron ja Huur toetasid teine teiselt poolt tema käsi. Nii seisis Moosese käed üleval kuni päikeseloojanguni ja Joosua sai oma terava mõõgaga Amaleki ja tema väe üle võidu.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps121 ,1-2.3-4.5-6.7-8)

R: Minu abi tuleb Issandalt, kes on loonud taeva ja maa.

Ma tõstan oma silmad mägede poole,

kust küll tuleb mulle abi.

Minu abi tuleb Issandalt,

kes on loonud taeva ja maa.

R:

Tema ei lase sinu jalal vääratada, see, kes sind hoiab, ei uinu magama.

Vaata, see, kes Iisraeli hoiab, ei maga ega vao unne.

Issand on sinu hoidja, tema vari katab sind, tema seisab su kõrval.

Päike ei tee sulle kahju päeval ega kuu öösel.

R:

Issand hoidku sind kõige kurja eest
ja kaitsku sinu elu,

Issand hoidku sinu minemist ja tulemist
nüüd ja igavesti.

R:

(Teine lugemine 2Ti3 ,14- 2Ti4 ,2)

Lugemine püha apostel Pauluse teisest kirjast Timoteosele:

Jää selle juurde, mida sa oled õppinud ja uskumisväärseks pidanud, sest sa tead, kelle käest on sinu õpetus tulnud. Pühi kirju tunned sa juba lapseeas ja need võivad sind targaks teha usu kaudu Kristusesse Jeesusesse. Kogu pühakiri on Jumala sisendatud ja kasulik õpetamiseks, noomimiseks, parandamiseks, kasvatamiseks õigluse sees - selleks, et Jumala inimene oleks kõigiti valmistatud igaks heaks teoks. Ma vannutan sind Jumala ja Kristuse Jeesuse ees, kes tuleb kohut mõistma elavate ja surnute üle - Tema ilmumise ja Tema riigi nimel! Kuuluta sõna, astu esile, olgu see siis sobival või mittedobival ajal, noomi, hoiata, julgusta, ning jätkugu sul õpetamiseks kannatlikku meelt.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi He 4,12)

Halleluuja. Jumala Sõna on elav ja võimukas,
Tema mõistab kohut südame mõtete üle. Halleluuja.

(Evangeelium Lk18 ,1-8)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Jeesus rääkis oma jüngritele tähendamissõna selle kohta, et nad ikka palvetaksid ega tüdiks. Ta ütles: "Ühes linnas oli kohtunik, kes ei kartnud Jumalat ega häbenenud inimesi. Aga samas linnas oli ka lesknaine, kes teda aina tüütamas käis ja nõudis üha: "Mõista mulle õigust mu vaenlase vastu." Kaua aega ei tahtnud kohtunik temast kuulda, siis aga mõtles endamisi: "Ehkki ma ei karda Jumalat ega häbene inimesi, on parem, kui ma mõistan ometi sellele lesele õigust, sest ta on mind ära tüüdanud ja ma ei taha, et ta tuleks ja mind näkku lööks."

Ja Issand ütles: "Mõelge ometi sellele, mida see ebaõiglane kohtunik ütleb! Kuidas ei mõistaks siis Jumal õigust neile, kes nii ööl kui päeval tema poole hüüavad, ega ruttaks neid viibimata

aitama? Ma ütlen teile, ta mõistab neile õiguse otsekohe! Ometi, kui Inimese Poeg tuleb, kas ta leiab usku maa pealt?"

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, seda on vist kõik märganud, et vanavanemad on tavaliselt lapselastega palju kannatlikumad kui isad ja emad, kes on ju veel küllalt noored ja kärsitud. Siit paralleeli tõmmates võime me ehk loota, et ka Jumalal Isal on meiega rohkem kannatust kui tema Pojal, kes üsna noore mehena kord meie keskel elas ning meid meie pattude ja silmakirjalikkuse eest ägedalt sõitles.

Niisugune meeldiv mõte heatahtlikult muhelevast "Jumal-Vanaisast" on küll väga ahvatlev, kuid võib uinutada meie valvsuse ja ohustada meie lootust õndsaks saada. Nii et kindlam on vast siiski tema kannatust mitte proovile panna.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, selle loo rääkis mulle üks külapreester. Ta kutsuti kord surija juurde surisakramente jagama, aga kui ta kohale jõudis, oli haige kahjuks juba teadvuseta. Preester jagas talle haigete salvimist, kuid keeldus teadvusetule armulauda andmast. Suriija abikaasat - väga usklikku naist ja hoolast kirikuskäijat - haaras hirm, et tema mees lahkuks siit elust niimoodi ilma armulauata. Meeleheites raputas ta oma meest ja hüüdis: "Võta, võta, hea asi, hea asi!" Mees ärkas pooleldi, ja tööpoolest, ta võttis oblaadi suhu ja neelas selle alla. Kuid kas ta ikka sai aru, mis see oli - Kristuse Ihu, või valuvaigistav tablett? ... Kurb ja liigutav lugu, mis räägib usust ja armastusest, ning oma vastuolulisuses haakub teatud määral tänase evangeeliumiga.

Juba pikka aega oli Jeesus varisere ja kirjatundjaid manitsenud, nendega vaielnud ja lausa tülitsetud. Ta oli üritanud oma jüngritele õpetada, mis on siin elus tähtis, kuid jüngrid ei paistnud temast aru saavat. Nii rääkiski ta neile tähendamissõna ebaõiglasest kohtunikust ja lesknaisest, et teha kõik lausa puust ja punaseks.

See mõistujutt sisaldab ju üsna "raskestineelatavaid" sõnu. Siin

võrreldakse Jumalat jumalatuga - veel enam, jumalatu seaduseteenriga, ja lesknaise tegevust võiks liialdamata nimetada väljapressimiseks. Naine käib kohtunikule nii tungivalt peale, et viimane kardab lausa füüsilist rünnakut. Aga lugu on ju räägitud võrdluseks Jumalast ja inimestest, sellest, et tuleb palvetada ja mitte tüdida...

Jeesus pidi sel hetkel tõesti inimestest väsinud olema - justkui lapsevanem, kelle tema hoolealused on ära kurnanud -, sest ükskõik kui palju ta neile seletas, tulid nad varsti samade küsimustega ikka ja uuesti. Ja kui õpilased ka püüdsidki kuuldot ellu rakenda, siis läks neil tavaliselt ikka midagi untsu. Nii on järeldus, mille Jeesus oma tähendamissõnast teeb, sama puust ja punane kui tähendamissõna ise: "Mõtlege ometi sellele, mida see ebaõiglane kohtunik ütleb! Kuidas ei mõistaks siis Jumal õigust neile, kes nii ööl kui päeval tema poole hüüavad, ega ruttaks neid viibimata aitama?"... - Võta, võta, hea asi, hea asi!... Paraku enamasti meelega teinud tegutsemine ei aita, aga vahel ei näe me lihtsalt muud väljapääsu ja peame proovima kõiki vahendeid, mis meil on.

See kirjakoht piiblist paistab justkui tõestavat ühte tähtsat usutõde, mida me kõik teame: et Jeesus oli samaaegselt täielikult Jumal, kuid ka täielikult inimene. Ja see on üsna valuline spagaat, mis meile, kes temasse usume, on ülesandeks tehtud. Ühest küljest peaksime alati lasteks jääma - kes ei võta jumalariiki vastu kui lapsuke, ei saa sinna sisse (Lk 18,17). Teisest küljest peame mõtlema läbi oma kavatsused ja vastutama oma tegude eest, kuigi lapsed ei ole selleks ju veel võimelisedki. Aga kui meie keeldume vastutusest, siis teeme pattu ja läheme pörgusse, nii nagu Jeesus on öelnud: "Ärge pange seda imeks; sest tuleb tund, mil kõik, kes on haudades, kuulevad tema häält ning tulevad välja: need, kes on teinud head, elu ülestõusmiseks, aga need, kes on teinud halba, hukkamõistmise ülestõusmiseks." (Jh 5, 28-29)

Miks siis räägib Jeesus nii raskesti mõistetavaid sõnu? Kas tema, kes ta oli korraga Jumal ja inimene, ootab, et meie oskaksime olla korraga lapsukesed ja täiskasvanud? Võibolla tahab ta rõhutada, et elus tuleb meil sageli ette olukordi, kus peame lihtsalt visalt edasi pürgima, oma saatuse üle nurisemata lootma ja uskuma, et igast olukorrast on väljapääs ja igal probleemil lahendus.

Kuid tihti seisame ka vastamisi saatusega, nii et meie valikuvõimalused on väga väikesed, või siis on otsustamiseks väga vähe aega. Siis jääb vaid loota, et Jumal näeb meie head tahtmist ja tuleb meile appi.

Armsad õed ja vennad, me kõik tahaksime loota, et kui Jeesus kahtles, kas ta tulles leiab veel usku maa pealt, siis oleks see mitte prohvetlik ettekuulutus vaid kõigest märk tema inimlikust

ebakindlusest. Sest meil peab jätkuvalt olema visadust uskuda, et meie palve ja pingutused ei ole asjatud - vähemalt see sõnum on meile tänases evangeeliumis väga selgelt edasi antud. Aamen.